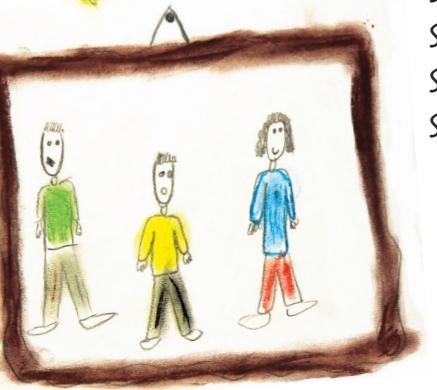

MaliGRAD
FAROS 2014

DJEĆJA SREĆA

Sreća je najveća kad se prijatelji vole, kad se djeca smiju i kad sam ja dio njih. Za sreću je uvijek potrebno više njih, a to smo ja i moji prijatelji. Igre, veselje, skakutanje i pjesma – to je naša dječja sreća. I zbog toga svoj djeci želim veselje, smijeh i pjesmu pa nek im bude sve po želji.

SREĆA JE...

Sreća je ljubav.
Sreća je veseo dan.
Sreća je pomagati.
Sreća je igra.
Sreća je prijateljstvo.

SREĆA

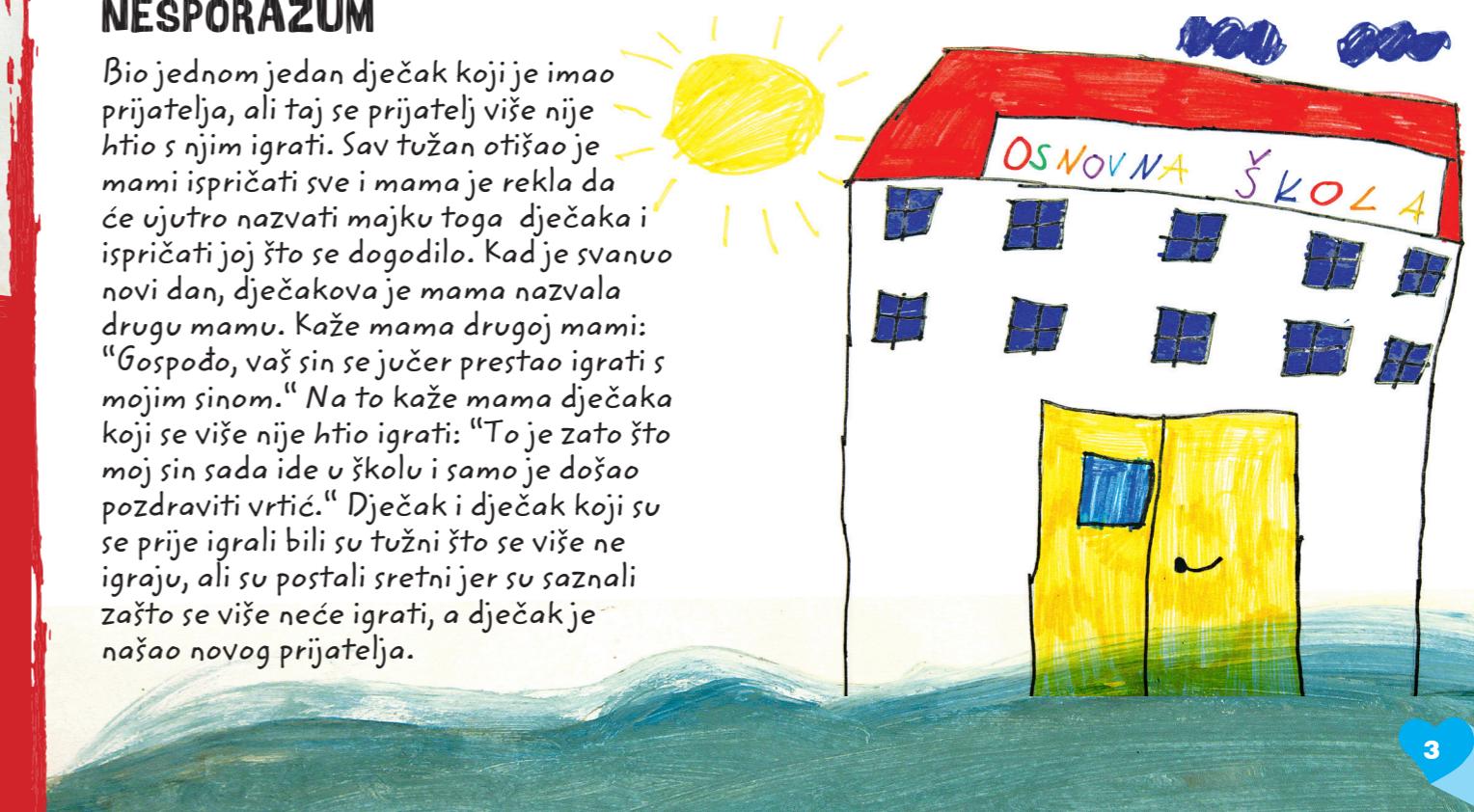
Sreća je kada se ljudi vole.
Sreća je igra i zabava.
Sreća je kada ljudima pomažem.
Sreća je veseo dan.
Sreća je kad se ujutro probudim
i čujem cvrkut ptica.
I sreća je kad šetam s mamom i tatom.

PRIJATELJSTVO

Bio jedan dječak koji se zvao Marko. Imao je devet godina. Bio je jako tužan jer nije imao prijatelja. Jednog dana, kada je Marko išao u školu, u razred je došao novi učenik. Zvao se Josip. Josip i Marko su se upoznali. Svaki dan poslije škole su se družili i tako su postali najbolji prijatelji. Marko više nije bio tužan jer ima prijatelja.

NESPORAŽUM

Bio jednom jedan dječak koji je imao prijatelja, ali taj se prijatelj više nije htio s njim igrati. Sav tužan otišao je mami ispričati sve i mama je rekla da će ujutro nazvati majku toga dječaka i ispričati joj što se dogodilo. Kad je svanuo novi dan, dječakova je mama nazvala drugu mamu. Kaže mama drugoj mami: "Gospodo, vaš sin se jučer prestao igrati s mojim sinom." Na to kaže mama dječaka koji se više nije htio igrati: "To je zato što moj sin sada ide u školu i samo je došao pozdraviti vrtić." Dječak i dječak koji su se prije igrali bili su tužni što se više ne igraju, ali su postali sretni jer su saznali zašto se više neće igrati, a dječak je našao novog prijatelja.

LUNAPARK

Živjela jedna curica. Imala je mamu i tatu. Curica je rekla mami i tati da kad bude s mamom išla u Split, želi po noći ići u lunapark.

Mama je rekla da može ići u lunapark ako pospremi svoju sobu i ako bude dobra i ne plače. Djekočici su pomogli mravi, mišići i vjeverice da pospremi sobu i onda je mogla ići u lunapark i bila je sretna. Čiča - miča gotova je priča.

DUGIN SVIJET

U tom svijetu je živjela djevojčica Ivana, i voljela se igrati dugim bojama. Jednog dana su nestale dugine boje. Ivana je odmah otišla vidjeti što se dogodilo. Shvatila je da su nestale dugine boje. Zbog toga su svi posivjeli. Tako su prolazile godine i nakon 7 godina dogodilo se nešto lijepo, a to je da su se vratile dugine boje. Svi su bili zadovoljni i sretni do kraja života.

DUGINE BOJE

U širokom spektru duginih boja krije se velika želja moja. Duginim bojama obojala bih sve što je sivo da nam uvijek bude veselo i živo.

DUGA I SREĆA

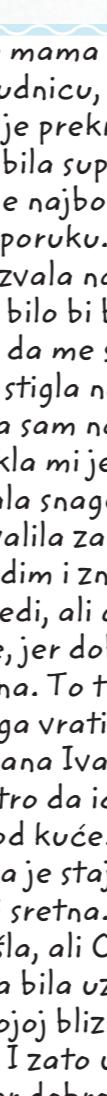
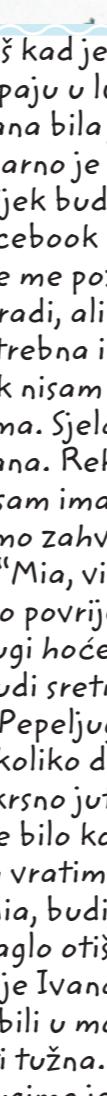
Kad se na nebnu pojavi lijepa, šarena duga, to je meni sreća. I kad vidim te šarene i prelijepе boje, to je isto meni sreća.

RESTORAN

Živio jedan čovjek. Imao je kćerku i ženu. Čovjek je rekao svojoj kćeri da ju želi odvesti u poznati restoran. Kći je rekla tati da želi ići u restoran ako ondje ima kakav park. Tata je rekao da ima park, a blizu ima čak blizu i lunapark. Onda je djevojčica skočila i rekla: "Hura!"

ANĐEO SRECE

Bok svima, zovem se Mia, Mia Srećković! Najprije bih vam se željela predstaviti i reći nešto malo o sebi. Živim u zaista malenu gradiću. Nemam braće ni sestara. Imam dvanaest godina i volim ići u školu. Vesela sam i razigrana djevojčica, volim pjesmu, ples i igru. Nikada mi nije dosadno i uvijek imam osmijeh na licu. No nije oduvijek bilo tako. Ako želite, mogu vam ispričati kako je bilo prije no što sam postala ovako sretna i vesela. Imala sam deset godina. Bila je zima i padala je kiša kao i obično. Sijevalo je i grmjelo, a ja sam sva potištena stajala pored prozora u svojoj sobi. Malo bih gledala kroz prozor, a malo u knjigu iz povijesti. Svako popodne isto. Dođem iz škole, ručam, sjednem za stol i učim. Zapravo bit će iskrena: to moje učenje svodi se na to da ja gledam knjigu a knjiga gleda mene i tako se mi cijelo popodne gledamao. Nekada čak znam nazvati svoju prijateljicu Brigitu. Brigit je vrlo lijepa i svi je obožavaju, kako je popularna. Iako sam bila njen najbolja prijateljica, uvijek sam bila u sjeni i uvijek se sve vrtjelo oko nje. Jako sam je voljela i pomogla bih joj uvijek kad bi me zamolila za pomoć, ali ako je meni bila potrebna pomoć, ona bi rekla da nema vremena ili da ne zna kako da mi pomogne. To bi me svaki put razočaralo i razljutilo, ali bila mi je najbolja prijateljica i znala je sve o meni pa ju stvarno nisam željela izgubiti. Zima je bila dosadna, a onda je došlo proljeće. Bio je posljednji dan škole prije proljetnih praznika i svi su bili nestrpljivi. Napokon sam s osmijehom na licu stigla kući iz škole. Mama mi je rekla da nam u danas dolaze novi susjedi koji imaju kćer. Rekla je da će ići samnom u razred pa da ju moram upoznati. Mama je popodne pozvala nove susjede na čaj. Volim upoznavati nove ljude i stjecati nove prijatelje pa sam bila sva uzbudena i skakutala po kući gore - dolje.

Baš kad je mama bila već na rubu živaca i spremala se zvati ljude da me strpaju u ludnicu, začulo se zvono na vratima. To su bili oni a njihova kći Ivana bila je prekrasna. Cijelo smo popodne pričale i smijale se kao lude, stvarno je bila super. Za dva dana trebao je biti Brigitin rođendan, koji uvijek bude najbolji. Cijeli dan sam čekala njezin poziv, poruku, mail, facebook poruku... ali ništa, nije me pozvala. Moja najbolja prijateljica nije me pozvala na rođendan. Odlučila sam ju nazvati da vidim o čemu se radi, ali bilo bi bolje da nisam. Rekla mi je da joj nikad nisam bila potrebna i da me samo iskoristavala. Istrčala sam iz kuće i trčala sve dok nisam stigla na livadu na koju bih uvijek došla kad sam željela biti sama. Sjela sam na travu i razmišljala, a onda je do mene dotrčala Ivana. Rekla mi je da zna što se dogodilo i da mi je došla pomoći. Nisam imala snage ispitivati je kako zna što se dogodilo, nego sam joj samo zahvalila za pomoć. Ivana je točno znala što treba reći. Rekla mi je: "Mia, vidim i znam da si jako voljela Brigitu i da nisi dopuštala da ju itko povrijedi, ali ona to nije znala cijeniti. Ne brini, ona nije, ali netko drugi hoće, jer dobro se dobri vratiti. Zaboravi prošlost i tužne dane, i budi sretna. To ti treba biti cilj u životu. Nemoj gledati nazad jer da se Pepeljuga vratila po svoju cipeliku, ne bi postala princeza." Sljedećih nekoliko dana Ivana i ja bile smo nerazdvojne. Jedva sam dočekala uskrsno jutro da idemo zajedno u crkvu. Otišla sam po Ivanu, ali nikoga nije bilo kod kuće.

Na vratima je stajala ceduljica na kojoj je pisalo: "Mia, budi sretna." Čudno je to kako je Ivana samo došla i naglo otišla, ali OK, stvarno je bila pravi andeo. Od tada nije Ivana bila uzor. Trudila sam se biti poput nje. Svi koji su bili u mojoj blizini bili su nasmijani, a ja sam se trudila ne biti tužna. I zato uvijek budite sretni i pomažite jedni drugima jer dobro se dobri vratiti.

OSMIJEH

Bio jednom jedan osmijeh koji je uveseljavao tužne ljudе. Sve je počelo jednom dok je bio jako mali. Pomogao je jednoj tužnoj djevojčici. Bio je jako sretan. Shvatio je koliko je lijepo pomagati drugima. Prošlo je puno vremena od tога događaja a osmijeh je nastavio uveseljavati ljudе. Jednog predivnog dana osmijeh je posjetio bolnicu s bolesnom djecom. Bila su tužna jer se nisu mogla igrati. Posjetio je i puno siromašnih obitelji. Mnogo tužnih ljudi postalo je sretno, no nisu svi bili sretni što osmijeh uveseljava ljudе. Jedno namrgođeno lice htjelo je da svi budu tužni. Pokušao je zaustaviti osmijeh tako što je svu djecu koju je on razveselio ponovo rastužio. Osmijeh je tada odlučio suprotstaviti mu se. Rekao mu je koliko je lijepo kad si sretan. Te osmijehove riječi pomogle su namrgođenom licu da shvati koliko je lijepo biti sretan. Pridružio se osmijehu i tako su zajedno krenuli razveseljavati svijet.

ŠARENI ZEC

Bio jednom jedan šareni zec. On je bio jako šaren, kao duga. Jednog dana je izgubio boju. Bio je jako tužan, pa su se šumske životinje odlučile potražiti zečeve boje. Drugog dana su našli zekove boje i od tada su svi bili sretni i veseli.

VESELI ČOVJEK

Bio jednom jedan veseo čovjek. On nikada nije bio tužan. Jednog dana i on se rastužio jer mu je netko ukrao njegovu najdražu knjigu.

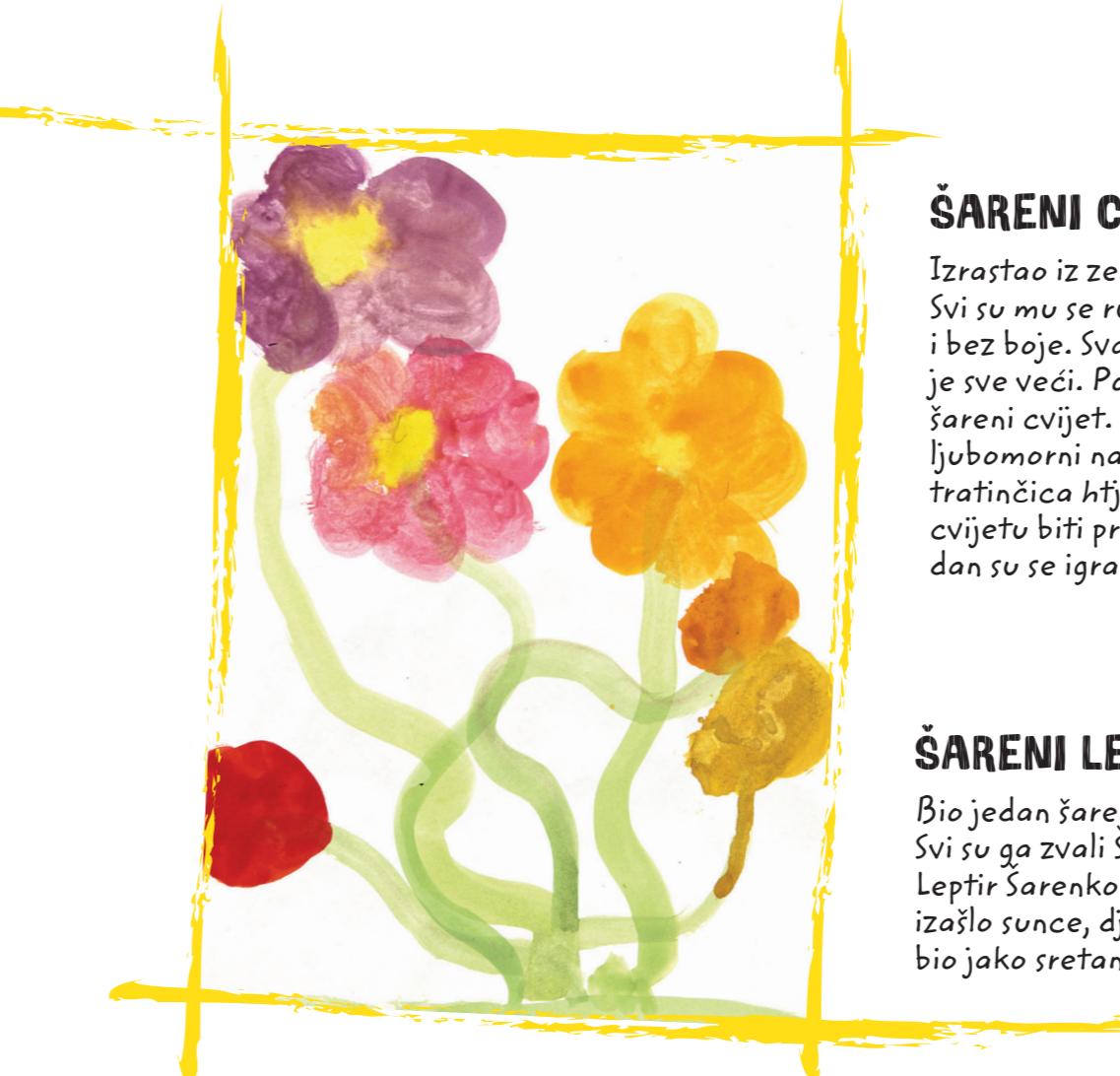
PROLJEĆE U SRCU I SREĆI

Jednog proljetnog dana probudila se Ana. Pogledala je u nebo i vidjela sunce koje obasjava cvijeće. Tada se obukla i otisla van iz kuće. Počela se šetati kroz prirodu. Vidjela je drvo trešnje koje je procvjetalo.

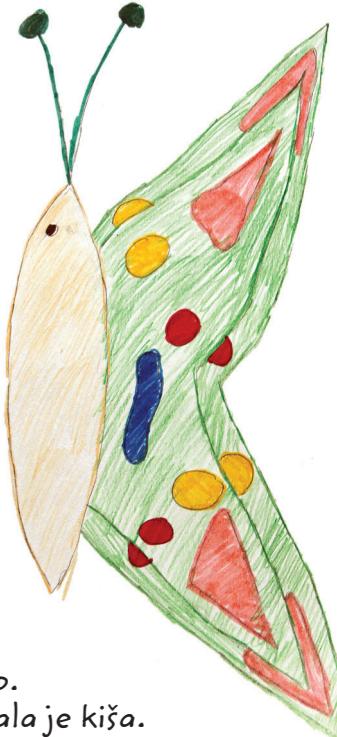
SAN

Lijepa sreća može biti lijep san. Taj san se meni dogodio. Sanjala sam da sam se pretvorila u princezu Lejlu i cijelo vrijeme sam pjevala: „O lijepi leptiriću, tiriću, imaš lijepa krila.“

ŠARENI CVIJET

Izrastao iz zemlje malen cvijet. Svi su mu se rugali da je ružan i bez boje. Svakog dana bio je sve veći. Postao je veliki šareni cvijet. Svi su cvjetovi bili ljubomorni na njega. Jedna mala tratinčica htjela je šarenom cvjetu biti prijateljica. Svaki dan su se igrali i pjevali.

ŠARENI LEPTIR

Bio jedan šareni leptir. Bio je jako lijep. Svi su ga zvali Šarenko. Jednog dana pala je kiša. Leptir Šarenko više nije imao svoje boje. Kad je izašlo sunce, djeca su mu obojila krila. Leptir je bio jako sretan što opet ima svoja šarena krila.

KUĆA SREĆE

Ja se zovem Kristina. Imam osam godina. Danas se moja prijateljica Antonija seli u novi grad i novu kuću, ali kako je tužna jer se nećemo moći igrati. Ja sam joj rekla kako ćemo se dopisivati preko mobitela. Ona je otišla. Kad je došla u tu kuću nekako se to žalosno lice pretvorilo u sretno lice. Ona se cijelo vrijeme pitala kako je to moguće. Evo kako: kad joj je postalo dosadno, ona je govorila u sebi: "Želim da moja prijateljica Kristina dođe k meni u ovu kuću, ali ona ne zna gdje ja stanujem." U tom trenutku niotkud se stvorila Kristina. Shvatila je da je kuća u koju se doselila kuća sreće.

SREĆA – TUGA

Jako sam sretan kad mi netko da poklon, kad jedem čokoladu, kad se igram. Kad dobijem auto i knjigu. A tužan sam kad me netko tuče i kad sam u kaznijer sam bio zločest.

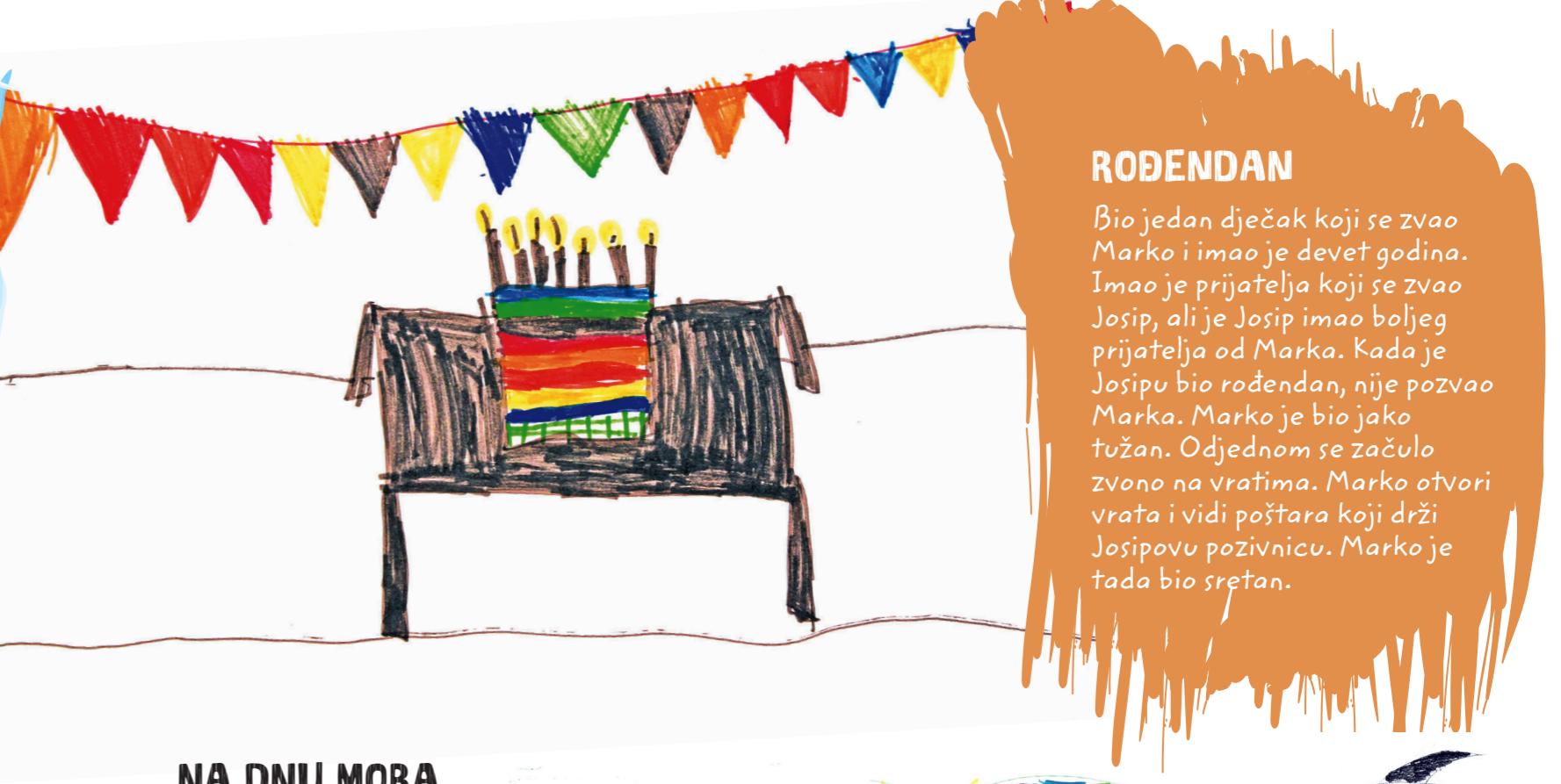
MAMA

Bio jednom jedan dječak. Šetao je svijetom bez ideja za igru. Šetao je lijevo, šetao desno. Nikoga nije bilo. Onda je zvao mamu i tatu. Mama i tata mu se nisu javili. Onda ga je mama zvala. Otvorio je oči, zagrljio je svoju mamu.

PARK

Živio je jedan dječak koji je imao pet godina. Zvao se Petar. Pitao je mamu smije li se ićiigrati u park. Mama je rekla: "Ne!" Kad je mama otisla, Petar je otisao u park. Kad se mama vratila, vidjela je da Petra nema i počela je plakati. Kad se Petar vratio, mama se počela smijati. Mama je zagrlila Petra i rekla mu: "Nemoj više nikamo ići bez dopuštenja."

NA DNU MORA

Na dnu mora plava jedna mala riba spava. Snivaj ribo slatki san, sutra ti je rođendan.

ANINA AVANTURA KROZ ŠUMU

Ana je imala rođendan. Išla je provjeriti tortu, ali kada se vratila, nije bilo brata. Tražila ga je po šumi. Kad se vratila, vidjela je brata s poklonom. Otvorila ga je, a u poklonu je bila haljina od ruža.

JABUKE

Jednom dječaku, kad je bio bolestan, mama je naredila da ide brati jabuke koje su najzdravije. Bolesni je dječak uspio ubrati samo dvije jabuke. Tada mu je došao prijatelj i ubrao puno jabuka. Zatim je dječakov prijatelj dobio groznicu. Podijelili su jabuke i ozdravili pa su se mogli svaki dan zajedno igrati.

BIJEG PSA

Jedne noći čovjek je naišao na psa u dvoru. Pas je počeo lajati i cijelo je susjedstvo je probudio. Kad je svanulo došao je njegov vlasnik i odveo psa. Pas je pregrizao užicu i pobegao. Vlasnik je bio tužan. Poslije četiri dana pronašao je psa. Vlasnik je bio sretan a i pas je shvatio da je čovjek koji ga je našao njihov susjed. Tada su susjed i vlasnik psa napravili feštu jer su pronašli psa. Pjevali su „Večeras je naša fešta“ i pili rakiju i vino. Nakon godinu dana pas je pronašao drugog psa i dobili su djecu. I vlasnik se isto oženio i dobio djecu.

MAČKICE

Bila jedna mačkica koja se zvala Andela. Bilaj je sretna. Bio je i njezin muž – mačak Tom. Rodila je dva mala mačića, Keca i Persika. Bilaj je sretna zato što je rodila djecu. Djeca su bila sretna zato što je njihova mama bila sretna. Mačići su se igrali. Mama, tata, Keca i Persika bili su sretniji jer su svi bili zajedno.

DJEVOJČICA S NARUKVICOM

Jednog je dana djevojčica po imenu Ana dobila narukvicu. Poslijepodne su Anu zvali prijatelji da se dođe igrati. Anu je zaboravila skinuti narukvicu da ju ne izgubi.

Poslije igre vidjela je da joj narukvica nije na ruci. Počela je plakati i više se nije htjela igrati. Prijatelji su je pokušavali razveseliti, ali nisu mogli. Tražili su narukvicu, ali ju nisu pronašli. Zato su Ani kupili novu narukvicu i opet se igrala sa prijateljima.

Od tada bi prije igre narukvicu uvijek spremala na svoje mjesto i tek tada bi se išla igrati.

ZEBRA KOJA JE IZGUBILA PRUGE

Jednom davno bila jedna zebra koja se išla okupati u rijeku. Kad je izašla, bila je sva sretna, ali kada je pogledala svoje pruge, postala je jako tužna jer jedina u stadu nije imala pruge. Kad je krenula na put, nakon nekog vremena su joj se počele vraćati pruge zbog njene hrabrosti i vjere da će ih dobiti. Bila je jako sretna.

PRIJATELJI

DVA SMAJLIĆA

Jednom davno bio je jedan smajlić, ali nije bio sretan jer nije imao prijatelja, a onda je došao drugi smajlić i upoznali su se. Onda su se počeli igrati i prvi smajlić više nije bio tužan.

ZVIJEZDA PADALICA

Jedne noći jedna je zvijezda pala s neba. To je video dječak po imenu Ivo i onda se sjetio da mu treba ispuniti želju. Zaželio je da mu se dogodi sreća i to se ostvarilo.

Uvod

Članak

Knjiga

Knjiga

Knjiga

Knjiga

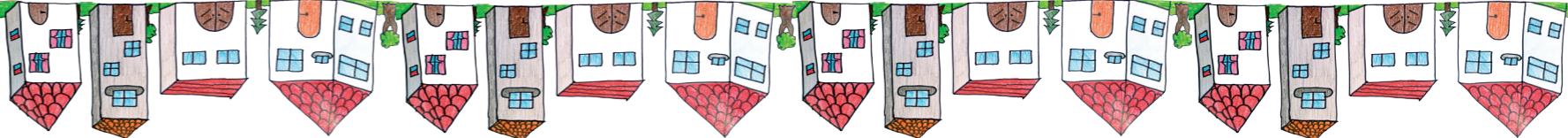
Knjiga

Knjiga

Knjiga

Knjiga

Knjiga

Peta godina Malog grada Farosa donijela nam je radove na temu SREĆA. Sreća je kao zrak ili voda - ne možemo živjeti bez nje. Pitanje je samo što nas čini sretnima. E, kako mi je draga da moje prijatelje iz Malog grada Farosa sretnima čine stvari koje nisu materijalne. Kad pročitate ovogodišnju slikovnicu vidjeti ćete i sami da su oko vas stvari koje vas usrećuju, a to su - obitelj, prijatelji, ljubav, igra, priroda i takve prizemne stvari koje ne primjećujemo, ali bez njih ne možemo. Hvala im na tome što nas čvrsto drže na zemlji unatoč svim svjetskim, lokalnim ili privatnim krizama. Sretno!!!

PRIJATELJI FESTIVALA: Grad Stari Grad, AGM, Helios d.d., Kraš d.d., Vedran Janić, Antonija Sarjanović, Miš d.o.o., Ivanka Borovac, Maja Zrnić, Marija Franetović, Jurica Vodanović, Nikolina Manojlović Vračari mnoge mame, tate, none, nonoti...

AUTORI: djeca Malog grada Farosa

UREDNIK: Kristijan Ugrina

IZDAVAČ: Udruga „Mali grad Faros“

PRIPREMA ZA TISAK - FOTO: Vedran Janić

LIKOVNO - GRAFIČKO OBLIKOVANJE: Antonija Sarjanović

LEKTOR: Ivanka Borovac

TISAK: ?

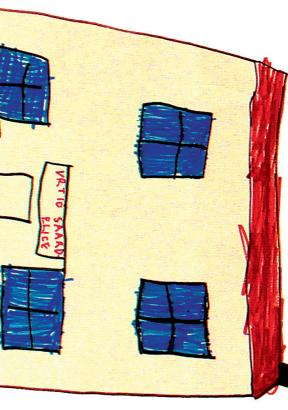
ISBN 978-953-56321-4-6

MALI GRAD
FAROS 2014

9 789535 632146

Mali grad FAROS

